

besvärsmål är i lag bestämd, samt, för den händelse Kongl. Maj:t funne förhållandena dertill föranleda, låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till de bestämmelser, som i berörda afseenden må anses erforderliga.

Stockholm den 22 juni 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

N:o 24.

Ank. till Riksd. kansli den 22 juni 1887, kl. 12 midd.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af kamrarnes återremiss af det i utskottets utlåtande n:o 9 afgifna förslag till lag angående ändrad lydelse af 1 § i förordningen om lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875.

Sedan Andra Kammaren till lagutskottet hänvisat en inom nämnda kammare af herr *J. Smedberg* afgifven motion, hvaruti föreslogs sådan ändring af 1 § i förordningen om lagfart å fång till fast egendom, att, då sterbhusdelegare afhändt sig dem samfäldt tillhörig fast egendom samt lagfart å den nye egarens fång och å sterbhusdelegarnes samtidigt söktes, lagfart skulle för alla sterbhusdelegarne gemensamt beviljas, hvarvid dock i lagfartsprotokollet skulle antecknas, huru stor lott hvardera enligt arfskifte, bodelning eller testamente bekommit, så hade

laguskottet i utlåtande n:o 9, med anledning af motionen, hemställt om antagande af en lag om ändrad lydelse af omförmälda paragraf, enligt hvilken lag skulle emellan första och andra stycket af paragrafen inskjutas följande punkt: »Delegare i död mans bo, hvilka fast egendom i boet tillfallit, må, der egendomen i sin helhet af en eller flere bland dem öfvertagits eller af dem samfäldt till annan öfverlåtits, gemensamt lagfara med sitt fång, så framt den lagfart sökes samtidigt med eller efter lagfarten å nye egarens fång; skolande dock dervid antecknas huru stor lott hvarje delegare enligt arfskifte, bodelning eller testamente tillfallit.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva båda kamrarne till utskottet återförvisat detta ärende.

Vid ärendets behandling i kamrarne har icke någon anmärkning blifvit framställd mot motionens syfte, som tydligen är att skydda delegarne i ett sterbhus för de ofta i förhållande till den arffallna fastighetens värde alltför dryga kostnader, som tillskyndas sterbhusdelegarne genom den på många ställen följda praxis, att lagfart meddelas särskildt å hvarje andel under särskild paragraf i protokollet, i följd hvaraf hvarje sterbhusdelegare nödgas lösa protokollsutdrag och lagfartsbevis jemte utdrag ur lagfartsboken. Deremot hafva meningarne visat sig vara delade derom, huruvida lagfart å arfsfång, der sterbhusdelegarne äro flere, ovilkorligen förutsätter skifte eller om lagfart kan beviljas på bouppteckningen, i senare fallet naturligtvis gemensamt för samtliga sterbhusdelegarne. Utskottet hade i sitt förslag utgått från den förstnämnda åsigten, i följd hvaraf de, hvilka anslutit sig till den motsatta meningen, ansett utskottets förslag i denna del innefatta en förändring i lagfartsförordningens principer, som enligt deras tanke icke skulle vara fördelaktig. Derjemte hafva i Andra Kammaren åtskilliga anmärkningar blifvit framställda mot redaktionen af utskottets förslag.

I sjelfva verket torde motionens ofvan antydda syfte, att bespara sterbhusdelegarne en onödig och ofta betungande utgift, kunna uppnås utan någon ändring af lagfartsförordningens principer i fråga om den handling på grund hvaraf lagfart å arfsfång bör meddelas, huru än dessa principer uppfattas. För ändamålet vinnande kunna två särskilda utvägar tänkas: antingen, såsom motionären föreslagit, en ändring af sjelfva lagfartsförordningen eller ock ett tillägg till förordningen om expeditionslösen. Utgår man från den af många och jemväl af högsta domstolen hyllade åsigt, att lagfart kan beviljas på grund af bouppteckning för samtliga deruti upptagne sterbhusdelegare, synes sist antydda åtgärd vara tillfyllestgörande. I expeditionstaxan borde i sådant fall

införas bestämmelse, att då sterbhusdelegare på grund af arfskifte gemensamt söka lagfart å dem genom giftorätt eller arf tillfallen fastighet, protokollsutdrag och lagfartsbevis böra, der de sjelfve ej annorledes begärt, för dem gemensamt utskrifvas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet i anledning af återremissen hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder i syfte att sterbhusdelegare, de der gemensamt afhändt sig dem genom giftorätt eller arf tillfallen fastighet och hvilkas laga åtkomst dertill måste, innan lagfart må nye egaren beviljas, vara genom lagfart bekräftad, måtte kunna å fastigheten undfå lagfart, utan att särskildt protokollsutdrag och särskildt lagfartsbevis behöfver af hvarje sterbhusdelegare för hans andel lösas.

Stockholm den 22 juni 1887.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Herr *Hultberg* har begärt få här antecknad, att han icke deltagit ärendets behandling inom utskottet.
